

for Vedkommende kan fordres præsteret, og der har derfor ogsaa hidtil ikke sjældent ad administrativt. Vel været tilstaaet Dispensationer i saa Henseende, hvor dertil skjønedes særdeles Anledning, men det kan dog ikke ansees uden Betænkelighed ubetinget at indrømme andre Beviisligheder lige Gyldighed med de ovennævnte hidtil foreskrevne, idet der deels ingen Grund synes at være til at afsæe fra disse i alle de Tilfælde, hvor de uden Banfelighed kunne høves, og der deels ikke let lader sig forud bestemme andre Beviismidler, der ved Siden af hine under alle Omstændigheder skulde kunne ansees for ligesaa fyldestgørende. Det antages derimod hensigtsmæssigt, at der ogsaa for Fremtiden gives Administrationen Bemyndigelse til i saadanne Tilfælde, hvor der af særegne Grunde ikke bør fordres det fulde anordningsmæssige Beviis i den foreskrevne Form, at modtage andre Beviisligheder, som efter Omstændighederne kunne skjønes tilfredsstillende.

Den i Placat og Patent af 27de Marts 1844 § 1 Litr. b. indeholdte Bestemmelse, at Ladningerne ville være at hjemføre directe til en toldpligtig Havn heri Landet, i indenlandsk eller fremmede privilegerede Nationers Skibe, maa ogsaa fremdeles være gjældende. Derimod har den sammesteds foreskrevne Betingelse, at Skibene for at blive remisjonsberettigede skulde ved Udklaringer herfra til oversøisk Sted have bestuvet idetmindste den halve Lastdrægtighed med Varer, indladede i en toldpligtig indenlandsk Havn, og ifølge Attest udløse paa transatlantisk Sted, steds viist sig byrdefuld og kun lidet hensigtsmæssig, og har navnlig fremkaldt en ivrig Bebrøvelse, fornemmelig hos fremmede Skibsførere og Redere, for at omgaae samme. Naar den hidtilværende Toldremission ophæves, synes der derfor at være saameget større Anledning til ikke længere at bibeholde denne Betingelse, hvorimod det har været under Overveielse, om der ikke til Opnaaelse af et af de Niemed, hvori samme i sin Tid er foreskrevet, nemlig saavidt muligt at sikke det danske Flag lettere Adgang til at nyde Begunstigelserne, muligen kunde være at træffe en Bestemmelse om, at de ovennævnte særlige Begunstigelser for den transatlantiske Fart skulde være afhængige

af, at vedkommende Skib var udklareret fra et indenlandsk toldpligtigt Sted, ligemeget hvorhen og om med eller uden Ladning, men ikke længere tilbage end et vist Tidsrum, f. Ex. 3 Aar. Grosserer-Societetets Comitee har imidlertid erklæret sig ogsaa imod en saadan Betingelse, idet Samme formener, at den Beskyttelse, samme skulde yde den danske Skibsfart imod en altfor stor Concurrence af fremmede Skibe, er mere tilsyneladende end virkelig, og derhos har gjort opmærksom paa, at Bestemmelsen under de nuværende Forhold endog vilde kunne blive til Skade for den danske Skibsfart; thi efterat Ophævelsen af den britiske Navigationsact har gjort saa mange hidtil sukkede Havne tilgjengelige for det danske Flag, og efterat Opdagelsen af Guldfilder i Californien og Australien har havt en betydelig Udvidelse af Transportmidler, og saaledes ogsaa af de fleste Nationers Skibsfart, tilfølg, vil det meget ofte indtræffe, at danske Skibe kunne i længere Tid bestafigede ved Fragifart mellem de forskjellige transatlantiske Handelssteder, og saadanne Skibe vilde da ved en Grændse af 3 Aar ofte berøves den væsentlige Fordeel, de ellers vilde kunne nyde ved, naar de efter længere Tids Forløb skulle vende tilbage til Fædrelandet, at hjembringe en Ladning transatlantiske Producter. Med Hensyn til de saaledes anførte Grunde er det fundet rigtigt ikke at foreskrive nogen Betingelse i den omhandlede Henseende.

Den i Placat og Patent af 27de Marts 1844 § 1 Litr. c. indeholdte Bestemmelse, at Sundtoldens Beløb affortes i Remissionen, naar Sundet, Belterne eller Canalen ikke er passeret, vil bortfalde af sig selv, naar Begunstigelsen for directe oversøiske Importer netop kommer til at bestaae i Godtgjørelse af den erlagte Sund- eller Strømtold.

Som ovenfor antydet, antages det derhos, at der blandt de almindelige Lettelse, der kunne træde istedetfor den hidtil gjældende Toldremission, vil hensigtsmæssigen være at optage en Nedsættelse og deelviis Estergivelse af Lastpengene. Ussætteligheden af en saadan Foranstaltning er tidligere oftere blevet fremhævet, og navnlig blev det allerede af den første Koeskildske Provindsstaaenderforsamling i 1836 foreslaaet, at naar Toldintraderne i Tiden maatte